

ת"פ 23716/02/15 - מדינת ישראל נגד יוחאי זגרון

בית משפט השלום בבאר שבע

15 יולי 2015

ת"פ 23716-02-15 מדינת ישראל נ' זגרון(עציר)

ת"פ 23727-02-15

לפני כבוד השופט דניאל בן טולילה

המאשימה מדינת ישראל

ע"י עו"ד אסיף

נגד

הנאשם

יוחאי זגרון (עציר)

ע"י עו"ד אלעזר ראי

[פרוטוקול הושמט]

הכרעת דין

מבוא

נגד הנאשם הוגש כתב אישום המייחס לו עבירה של חבלה חמורה, לפי סעיף 333 בחוק העונשין. על פי המתואר בכתב האישום בלילה שבין התאריכים 30.1.15 לבין 31.1.15, ברח' דרך שמשון 16/1, בב"ש, אירחה הגב' טטיאנה מאול (להלן: "המתלוננת") בביתה, מספר ידידים וידידות אליהם נלווה הנאשם. במעמד זה, סמוך לשעה 1:00 פנתה המתלוננת לנאשם וביקשה ממנו לצאת מביתה וזאת בשל כך שקילל. בעת שליוותה המתלוננת את הנאשם אל מחוץ לביתה, תקף אותה הנאשם בכך שדחף אותה, בעט בה, הפילה ארצה וכאשר ביקשה לקום, בעט בה בפעם נוספת באגן בצד שמאל. בעקבות מעשים אלו נגרמו למתלוננת חבלות חמורות בדמות שבר באצטבולום שמאל עם פריקת ראש הירך לאגן ופריקה של ירך שמאל וכן שברים מרוסקים באגן שמאל. זו פונתה לבית חולים סורוקה, נותחה ואושפזה עד ליום 09.02.2015.

זירת המחלוקת:

ב"כ הנאשם מודה כי הנאשם היו נוכח בזמן במקום הרלוונטיים. לדבריו התפתח ויכוח בין הנאשם לבין המתלוננת וזה עזב את הדירה. המתלוננת רדפה אחריו ואף ניסתה לתקוף אותו. כל האורחים שהיו במקום יצאו וניסו להפריד ביניהם. לא ידוע מי דחף אותה. הנאשם לא בעט במתלוננת והחבלות לא נגרמו על ידו.

טיעוני הצדדים:

ב"כ המאשימה בסיכומיו בכתב עתר מבית משפט להרשיע הנאשם במיוחס לו. לדבריו יש להעדיף את עדותה של המתלוננת אשר העידה באופן אמיתי וכנה ללא כל אינטרס גלוי להפליל את הנאשם. עדותה של זו מחוזקת על ידי עדות חברתה אילונה שראתה כיצד הנאשם תוקף את המתלוננת, פירטה את התרחשויות שלב אחר שלב ואף ניסתה לגונן בגופה על המתלוננת. חיזוק נוסף מוצא ב"כ המאשימה בהודעות בוואטסאפ בין אילונה לבין ולריה המתעדות חליפת מסרונים בזמן אמת בין השניים מהן ניתן ללמוד במפורש הללו היו עדות לתקיפתה של המתלוננת על ידי הנאשם. לדבריו, אין מחלוקת כי המדובר בתכתובות בין השניים ולא כפי טענת ההגנה כי תכתובות אשר נעשות בין אילונה לבין עצמה במטרה להפליל הנאשם.

לכל אלה ביקש להוסיף את דבריה של המתלוננת לשוטר אביתר סליק אשר יש לראותם כאמרת קורבן אלימות. לדבריו, מתוכן הדו"ח נלמד כי השוטר התבלבל בין השמות וציין כי שמה של המתלוננת ולריה שהייתה נוכחת בעוד שבפועל מי שנפצעה ועימה שוחח זוהי טטיאנה. אשר לפרשת ההגנה, ביקש לדחות אותה על היותה בלתי אמינה. לדבריו, דובר בעדויות הסותרות אחת את השניה ואת הדברים שנמסרו במענה לכתב האישום וכך גם דברים שנמסרו על ידי אותם עדי הגנה בתחנת המשטרה.

בא כוח הנאשם מנגד, עתר מבית משפט לזכות את הנאשם מן המיוחס לו. ראשית, הפנה למחדלי חקירה בתיק, בכלל זאת היעדר תיעוד הזירה, דבר שמקבל משנה תוקף בשל היותה מלאה במכשולים וחפצים שיכולים להביא לפילה ללא קשר לתקיפה כזו או אחרת. תיעוד הזירה יכול היה ללמד מה יכול היה להבחין כל אחד מהעדים בין אם מתוך הדירה ובין אם מחוצה לה. מעבר לכך, זה ציין כי המדובר במתלוננת שכלל לא הגישה תלונה מיד בסמוך לאחר האירוע אלא לאחר שלושה ימים מטעמים שאינם ברורים כלל ועיקר. מנגד, הנאשם פנה למשטרה מיד לאחר שנודע לו שהוגשה נגדו תלונה. עדותו נתמכת בשורה של עדי הגנה, אשר שוללים מכל וכל כי הנאשם תקף המתלוננת. המתלוננת נחבלה כתוצאה מזה שדחפה את הנאשם ונפלה על הרצפה. אשר להודעות הוואטסאפ, זה תהה מדוע לא הוגשו מלכתחילה על ידי אילונה ורק לאחר מספר ימים. אין כל הוכחה כי ולריה היא זו ששלחה אותם, נהפוך הוא, ולריה הכחישה את שליחתם וכך גם מיכאל. לא ניתן לשלול כי אילונה שלחה אותם לעצמה מתוך רצון להפליל הנאשם.

פרשת התביעה

ע.ת.1 טטיאנה מאול:

המדובר במתלוננת. בחקירתה הראשית סיפרה את שאירע באותו יום:

"ישבנו יום שישי אצלי בבית. חברה שלי וחבר שלה, וולריה וחברה שלה מיכאל. הם הביאו את יוחאי ואת ניר ואני קראתי לחברה שלי אילונה...ישבנו, שתינו. אח"כ חברה אילונה צחקה עליו ואז הוא קרא לה חבית. אז ביקשתי ממנו שיצא החוצה בדרך. בדרך הוא התחיל לקלל אותי ואני החזרתי לו קללות ואז הוא דחף אותי לדלת. קמתי. אז הוא דחף אותי עוד פעם ונתן לי בעיטה ברגל".

המתלוננת ציינה כי אין לה קשר לנאשם וכי זה הגיע לביתה דרך מיכאל, שהוא חבר של חברה שלה ולריה ורטמן. כתוצאה מהתקיפה נגרם לה שבר באגן ובירך וזו הייתה מאושפזת שבוע ויומיים. לדבריה לא הגישה תלונה מיד לאחר

האירוע כי: "הוא התקשר וביקש סליחה ובסדר ואז גיליתי שאני צריכה לעבור אשפוז ואז גיליתי שהשגרה של החיים שלי נהרסת ואני משכירה את הדירה לבד ועכשיו אני תלויה באחרים".

עוד הוסיפה כי מי שראה את האירוע זו חברתה אילונה וכי: "ולריה ומיכאל היו בבית וניר ברח. הוא היה בצד..". ולריה חברה שלה מגיל 13 אולם כעת אינה בקשר עמה. במועד האירוע הקשר ביניהן היה בסדר. לשוטר שהגיע מסרה: "שיוחאי תקף אותי ושאני לא מרגישה את הרגל ולא יכולה לזוז ואנו מחכים לאמבולנס שיבוא". זו מאשרת שיום למחרת האירוע הנאשם התקשר אליה לבית החולים ושאל האם האשפוז קשור אליה. יחד עם זאת, לדבריה לא אמרה לנאשם שזה לא קשור אליו אלא אמרה לו: "אמרתי שאני סולחת ושהכל בסדר".

המתלוננת מכחישה שתקפה את הנאשם. לדבריה הוא זה שבעט בה. ולריה, מיכאל וניר טוענים שנפלה בגלל שהם חברים של הנאשם. לשאלת בית משפט, כיצד ניתן לדעת האם השבר נגרם כתוצאה מנפילה או מבעיטה, ענתה: "אחרי הנפילה יכולתי לקום. קמתי. אז לאחר מכן הוא בעט בי". הבעיטה פגעה בה באגן וברגל ימין".

בחקירתה הנגדית הוסיפה ביחס לתיאור של המקום כי לצורך הגעה לביתה יש צורך לעלות שלוש מדרגות. הדחיפה והבעיטה היו במקומות שונים: " .. פעם ראשונה זה היה בדלת החיצונית. יש שתי דלות. אחד להיכנס. דירת קרקע שמחולקת ל3 יחידות דיור. יש להיכנס והמשך ואז להיכנס לבית שלי שם אני גרה. בדרך החוצה לדירת גן יש שם דלת מברזל ושם הוא דחף אותי בפעם הראשונה. בפעם השנייה זה היה מחוץ לבית הוא הפיל אותי במדרכה".

לדבריה, לא ניתן מתוך הבית לראות את הדלת השנייה שבקרבתה נפלה. אילונה צחקה על הנאשם וזה קרא לה בתגובה "חבית". כשיוחאי יצא יחד עם עמו יצא חבר שלו ניר והיא יצאה יחד עמם וליוותה אותם עד לכניסה כדי לנעול את דירת הגן. לא זוכרת שניסו לשדך בין הנאשם לאילונה וכך גם לא זוכרת שענתה לו בתגובה שהוא נרקומן. לדבריה בעת שליוותה את הנאשם החוצה החברים של הנאשם לא היו עמם. הראשונה שהגיע אליה לאחר שנפלה הייתה חברתה אילונה ורק לאחר מכן האחרים יצאו מהבית לאחר שראו שהיא לא יכולה לקום. בעת שהגיעה המשטרה הרימו אותה מיכאל ולריה ואילונה.

בזמן האירוע עשו עבודות ביוב בבית. כך גם אישרה שהיו מים ובורות פתוחים: "זה היה פיצוץ של ביוב והמים יצאו". בזמן האירוע לבשה מגפיים לבנות שטוחות עם פפיון בצד. הנאשם דיבר איתה לראשונה יומיים לאחר האירוע. לדבריה: "הוא ביקש ממני סליחה על זה שהוא הרביץ לי ולא ידע שזה מה שיקרה". שיחה זו התקיימה יום לפני הגשת התלונה. לדבריה ניר לא עזר לה והוא ויוחאי ברחו מהמקום. ובהמשך: "אני לא ראיתי את ניר. אני לא זוכרת. אני הייתי עסוקה בכאבים שלי".

ע/2 אילונה גריגוריאנץ:

המדובר בחברתה של המתלוננת שהייתה נוכחת בדירה בזמן הרלוונטי, את שקרה תיארה כדלקמן: " ישבנו שם. בהמשך מיכאל זרק יציאה שאני אצא עם יוחאי. אמרתי שלא. יוחאי אמר שלא יצא עם שמנה כמוני. קראתי

לו נרקומן. טטיאנה שמע שהוא קילל אותי ואמרה לו לצאת את הבית. הוא לקח את הכוס שלו ואמר לניר שהיא לא רוצה אותם שם. באו לצאת. בחוץ לקראת הדלת. היא אמרה לו משהו. הוא אמר לה משהו, לא שמעתי. אז הוא דחף אותה. היא נפלה על המדרכה ואז אני הייתי יצאתי. כאילו אני הייתי בגינה. זה היה בשעה במדרגות. יצאתי מהגינה. ירדתי למטה. הוא בעט בה. אחרי זה היא קמה. היא באה לדחוף אותו ואחרי זה הוא דחף אותה עוד פעם ובעט בה. אני משכתי לו בחולצה, ניסיתי להפריד. אחרי זה הוא בא לכיוון שלי. לא יודעת מה הוא רצה. מיכאל עמד בינינו והחזיק אותו עם היד ואז יוחאי אמר לו שבגלל שהוא מכבד אותו הוא הולך. ואז הלך".

לדבריה עמדה במרחק של 5 מטר מהמקום בו אירעה התקיפה הראשונה ואילו בתקיפה השנייה הייתה ממש ליד. אין לה קשר עם ולריה ומכירה אותה דרך טטיאנה. כך גם אין לה קשר עם ניר. את מיכאל ראתה מספר פעמים עם ולריה וטניה.

ניסתה להפריד בין הנאשם למתלוננת על ידי כך שמשכה לו בחולצה. אולם זה המשיך לבעוט בה.

לדבריה ניר עמד בצד, כולם עמדו בצד וראו. הם היו בחוץ במדרכה. היא זו שהתקשרה למשטרה אחרי שהכניסו את המתלוננת לדירה. ניר מיכאל וולריה משקרים כשהם טוענים שהמתלוננת נפלה והנאשם לא תקף אותה. לדבריה, מדובר בחברים של הנאשם ומן הסתם יצדדו בו.

עדה זו ערכה עימות עם ולריה. לדבריה, לאחר שנכחה לגלות בעימות כי ולריה מכחישה שראתה את הנאשם תוקף והכחישה דברים נוספים שהתרחשו, חזרה לביתה והעבירה את השיחות ואטסאפ שניהלה בליל האירוע עם ולריה: **"סיפרתי בעימות את גרסתי וולריה אמרה את גרסתה שזה לא קרה ושהיא לא ראתה את ושהיא הייתה בסלון ושהיא הייתה בשירותים ושאלתי את זה אם זה לא היה למה היא זאת שביקשה שנתקשר למשטרה כל הזמן. היא אמרה שלא אמרה את זה ושנוכח שאמרה את זה. חזרתי הביתה. וראיתי את השיחה בהודעה של וולריה וטניה לא הייתה במצב לענות לה ואני עניתי מהטלפון שלי ואז חזרתי לחוקר והראיתי לו את השיחה מצולמת".**

באמצעות עדה זו הוגשו צילום של אותן שיחות ואטסאפ (ת/4).

זה היה רעיון של ולריה להזמין משטרה. היא חשה אכזבה מכך ששיקרה והדבר עצבן אותה. הטלפון שמופיע בהודעה זה הטלפון שלה וכך גם הטלפון של ולריה מופיע באותן התכתבויות. במסרונים פנתה לולריה בשם שלה.

בחקירתה הנגדית אישרה כי אפשר לומר שהיא והמתלוננת חברות הכי טובות. בעבר דיברו כל יום. היא הייתה עמה בבית החולים. ביום האירוע הייתה קצת שיכורה אבל זוכרת אותו. לדבריה המתלוננת יצאה יחד עם יוחאי: **"ניר הלך אחריהם. הם יצאו ביחד. מיכאל גם נראה לי הלך אחריהם. אני והמתלוננת נשארנו לבד".**

הנאשם הפיל את המתלוננת פעמיים ותקף אותה פעמיים. בפעם הראשונה לפני הדלת של המדרגות של השער ובפעם

השנייה על המדרכה מחוץ לדלת. בין התקיפה הראשונה לשניה חלפו שניות אולם לדבריה: "אני כבר הייתי בחוץ. ברגע שהוא דחף אותה אני הייתי כבר מחוץ לדלת של הבית. זה אומר 5, מטר. 4 צעדים... אני ראיתי שהוא דחף אותה. היא נפלה על המדרכה. באות רגע יצאתי אליה. יצאתי החוצה...אני זוכרת שהוא ובעט בה באגן."

כשנאמר לה שהמתלוננת מוסרת שבאה לאחר שהותקפה ענתה כי: "אני הייתי מאחוריה, היא הייתה עם הגב אלי". הנאשם לבש באירוע קפוצ'ון. לאחר התקיפה הראשונה המתלוננת קמה לבד ולאחר הפעם השנייה, כבר לא הייתה יכולה לקום. היא יחד עם מיכאל וולריה הרימו אותה לתוך הבית. ניר עזב את המקום יחד עם מיכאל.

עוד הוסיפה כי המתלוננת דחפה את הנאשם אחרי שהיא קמה בפעם הראשונה, אז הוא דחף אותה: "אחרי שהוא הפסיק לבעוט בה. היא קמה ודחפה אותו. הוא דחף אותה והיא עוד פעם נפלה והוא עוד פעם בעט בה... בתקיפה הראשונה הוא דחף אותה על המדרגות. זו הראשונה. השנייה באותו מקום על המדרכה בחוץ". סכמה שערכה העדה הוגשה וסומנה במ/1.

אילונה אישרה שולריה חברה טובה של טניה וכך גם הם פני הדברים ביחס למיכאל. ביחס לסדר היציאה מהבית מסרה כי: "...וולריה ואני נשארו בדירה אחרונות. אנחנו יצאנו אחרי דקה...שמעתי ויכוחים..יצאתי". הוצגו לעדה הדברים שמסרה בעימות מהם עולה כי הדחיפה והתקיפה הראשונים היו במקום אחר מהדחיפה והתקיפה השניים, אולם זו שבה וחזרה על התיאור אותו מסרה כאשר לדבריה מדובר באותו מקום:

"ש.ביום 05.02.15 בעימות ביני לבין וולריה את אומרת בשורה 8 ו-9 היה לי ויכוח עם יוחאי וטניה ביקשה ממנו שיצא בחוץ, היא זרקה לו מילה, הוא זרק לה מילה אז הוא דחף אותה, נפלה על המדרכה ואז בעט בה, היא קמה, דחפה אותו ממנה, הוא שוב דחף אותה, היא נפלה שוב, יוחאי בעט וזהו כשהפרדתי. מה שלא מתיישב פה לפי מה שאת נתת בעימות שתי הנפילות היו באותו מקום?

ת.היו באותו מקום אבל ממש סנטימטר. פה המדרגות ופה המדרכה.

ש.אבל יש דלת ביניהם?

ת. אז הדלת הייתה פתוחה

ש.אז מה קמו ויצאו בחוץ?

ת.הוא דחף אותה למדרגות לא אמרתי שנפלה למדרגות. היא נפלה על המדרכה.

ש.בפעם הראשונה הייתה על המדרגות או על המדרכה?

ת.היא הייתה על המדרגות ונפלה על המדרכה..."

העדה הוסיפה כי בתחילה לא ידעו שהפציעה חמורה. היא זו שאמרה למתלוננת להגיש תלונה.

ע.ת.7, השוטר אביתר סליק:

המדובר במי ששימש כסייר בתחנת באר שבע באירוע הרלוונטי. לדבריו, הגיע למקום והיו שם שני גברים וכמה נשים. זה חבר לבחורה שאמרה שתקפו אותה, אינו זוכר את השם אולם לאחר שקוראים לו מהדוח עונה שהשם שלה היה ולריה. דוח זה הוגש וסומן ת/5. כך תיאר את השתלשלות האירועים מרגע הגעתו:

"עבדתי משמרת לילה. התקבל אירוע בדרך שמשון בשעות הלילה המאוחרות. הגעתי למקום. היו שם מספר 2 גברים וכמה נשים. חברתי לבחורה שאמרה שתקפו אותה. איני זוכר את השם.. חשוב לציין שכל האנשים בדירה היו קצת נראים שתויים. לאחר שהבחורה פונתה לבית החולים סורוקה ע"י מד"א היה בחור אחד שהיה שיכור ממש יצא מהבית, מהדירה. אני הופתעתי. ראיתי אותו עולה לרכב שלו והתחיל לנסוע, כאילו לא שתי, כאילו הכל בסדר. מיד עליתי לניידת אחריו. עצרתי אותו בצד. בדיקת ינשוף ושליטת רישיון ולקחת הרכב. שמו מיכאל? לש. ביתה משפט אני אומר 600 ומשהו היה לו בבדיקת ינשוף. היה גבוה. אם אינני טועה. נפתח אירוע על המקרה של השכרות".

ובהמשך:

"..בכל אופן אני גם לא מכיר את הנאשם והוא לא היה במקום באותו רגע. מה שהיה זה פשוט. אני חברתי לבחורה. היא הייתה פצועה. כבר זימנו מד"א. אמר לי שתקף אותה ואת חברתו. אמרה את השם שלו, זגרון, זגרון. נתנה את שמו המלא. אמרה שהוא גר בג'. .."

בחקירתו הנגדית ציין כי הגיע למקום יחד עם שוטר בשם סלמון טדלה. הבחין במתלוננת כשנכנס לתוך הבית. לא הייתה זירה. לדבריו: "כשהגעתי דברתי עם הפצועה מי שהייתה בוכייה הבנתי שזה נוגע אליה". כשעומת עם כך שבדו"ח רשם שדיבר לראשונה עם אילונה ולא עם הפצועה, אישר שכך הם פני הדברים. לא זוכר כי שוחח עם בחורה בשם טטיאנה. ולריה בקושי הצליחה ללכת. שוחח עם שתי הבחורות. לא סגור על השמות אבל אחת מהן פונתה על ידי מד"א. כשנשאל האם היה מציין ששוחח עם בחורה בשם טטיאנה, ענה כי: "אני משער שכן. אבל אני מציין שהיה קצת קשה לתקשר בגלל האלכוהול ומד"א הגיעו תוך כדי ולא רציתי לעכב את העניינים".

ע.ת.3, אבינועם בן דוד:

המדובר בשוטר שקיבל לטיפול את התיק. לדבריו, החל לגבות עדות ממי שהתקשרה למוקד 100, העדה אילונה. זו מסרה לו כי מכירה את התוקף וראתה את התמונה שלו בפייסבוק, היא יודעת שקוראים לו יוחאי זגרון. הלה הציג לה תמונה ממערכת איתור וזו אישרה שזה האחד שתקף את חברה שלה. בעקבות שמות שאילונה מסרה, זימן גם את מיכאל טקשמן וגבה ממנו עדות. שאל את מיכאל כיצד יוכל להשיג את הנאשם וזה ענה לו שהוא עובד עם הנאשם וכי זה נמצא למטה בתחנה. ביקש ממנו שיעלה את הנאשם, זיהה אותו וגבה גם ממנו עדות.

לדבריו, שלושה ימים לאחר מכן פגש באילונה שסיפרה לו כי במהלך העימות עם ולריה זו האחרונה שיקרה. אילונה סיפרה כי יש לה הודעות ואטסאפ מול ולריה. בעקבות כך גבה ממנה עדות נוספת במהלכה ביצעה צילומי מסך

מהאיפון והכניס לתיק החקירה.

כשנשאל כיצד יודע שהמסרונים אכן הוחלפו בין ולריה לאילונה ענה: "בוצ'פ רשום מספר הטלפון ויש את השם של אותה אחת שכתבה לה...בהתחלה אילונה היא באה עם 2 דפים מחנות של פיתוח תמונות ואמרתי לה כי זה לא מספיק ואני רוצה את כל התכתובת. היא הראתה לי את הנייד שלה ושאלתי אותה מה המספר שלה ומאיזה מספר היא קבלה את זה והיא הראתה שזה המספר שלולריה ואז צילמנו את כלל התכתובת ולא רק את שני הצילומים שהיא הביאה תחילה.

בחקירתו הנגדית התבקש להסביר מדוע לא זימן פעם נוספת את ולריה לגבות ממנה עדות נוכח המפורט בתכתובות וענה: "ב - 03.02.15 התיק עבר לחוליית מעצרים ולא טיפילתי יותר בתיק העברתי את החומר מאחר וראיתי את אילונה וגביתי ממנה הודעה ולקחתי ממנה הודעה נוספת". בהמשך אף הוסיף כי זוכר שניסו מספר פעמים להשיג את ולריה שלא ענתה להם.

העד נשאל שוב כיצד יודע שהטלפון הוא זה של ולריה וענה: "זה מה שאלונה טענה וזה מה שראיתי בנייד של אילונה.. נ, בואטסאפ בראש של ההודעות יש תאריך, מי שכותב את זה ומספר נייד. זה מה שהיא הראתה לי...יש תאריך, יש שעה ויש רצף בהודעות. אני מפנה למעלה... עשינו צילום מסך והורדנו את זה כתמונה למחשב". בהמשך, לאחר שעייין בהודעתה של אילונה, מסר שכתוב 'לרוש' ולריה ויש את מספר הנייד שלה, 053-4998319. זה מה שראה:

"ש. אחרי שראית שכתוב 'לרוש' בדקת שזה הטלפון של ולריה או לא?

ת. כן.

ש. אני אומר לך שאת הטלפון לא בדקת אלא קיבלת מאילונה?

ת. בדקתי. אני כתבתי שמה שאני רואה זה מה שאני כותב וכתבתי את מספר

הטלפון שהיה 'לרוש'."

העד עומת עם כך שלא רואים את השם של ולריה בצילומי המסך וענה כי אכן לא רואים את השם בהעתקים אולם צריך לראות זאת בעותק הצבעוני. הלה התבקש להסביר מדוע תכתובות אלו הוגשו על ידי אילונה רק בהודעה מאוחרת ומסר:

"אני גם שאלתי אותה והיא אמרה שבעימות שהיא עשתה עם ולריה, ולריה שיקרה וכשהיא הלכה הביתה וחשבה על זה ונזכרה שיש תכתובת של הודעות. ב 03.02 היא אמרה שיש עימות עם ולריה ואחרי שחזרה הביתה נזכרה שיש תכתובת בינה לבין ולריה שיכולה להראות שולריה שיקרה".

ע.ת. 4, השוטר יניב חן:

מדובר במי שערך את העימותים בין אילונה לבין הנאשם וכן עימותים בין אילונה לבין מיכאל. לדבריו ממה שיודע הזירה צולמה אך לא יודע לומר מי צילם.

תעודות רפואיות ת/2

בתיק זה הוגשו מספר תעודות רפואיות בהסכמה בהן מצוין בין היתר כי המתלוננת התקבלה לחדר המיון ביום 31.01.2015 שעה 02:21. באבחנה מצוין כי:

"בת 23, מתלוננת על כאבים בירך שמאל מזה מספר שעות לאחר שלדבריה הותקפה... בצילום נמצא שבר באצטבולום שמאל עם פריצת ראש הירך לאגן. נעשה CT במיון שהדגים שבר של הקיר האחורי של האצטבולום שמאל עם פריקה של ירך שמאל תחת סדציה בחדר הלם. בוצע שחזור של מפרק הירך... הורכבה משכיה עורית.

ב CT חוזר עלו בין היתר הממצאים הבאים:

" שברים מרוסקים בעצמות האגן משמאל, ללא שינוי מהותי, יתר הסריקה ללא שינוי מהותי עם סריקה קודמת. לציין כיס שתן בדיסטנציה, לשקול הכנסת קטטר. הודגמו שברים עם מספר פרגמנטים... שבר קווי המערב את BODY OF ISCHIUM. תאריך קליטה 31.01.2015. ימי אשפוז במחלקה: 10.

ע.ת. ולריה פרלמן:

המדובר בעדה שלא הופיעה ברשימת עדי התביעה המקורית ועובר לדין ההוכחות הראשון התבקשה הוספתה וזו העידה במסגרת פרשת התביעה. לגופם של דברים, המדובר בחברתה של המתלוננת מילדות, בת זוגו של עד ההגנה מיכאל טקשמן. לדבריה, מספר הטלפון שלה הוא 053-4998319. הכירה את אילונה אצל טניה : **"היינו מדי פעם יושבות אצל טניה בבית. אנחנו לא חברות כמוני וכמו טניה."** היא ומיכאל חברים שש שנים.

כך תיארה את השתלשלות האירועים באותו לילה: **"ישבנו אצל טניה בבית, שתינו, אחרי זה התפתח ויכוח בין אילונה ליוחאי, לאחר מכן טניה התערבה, יצאה על יוחאי, התחילה להגיד ליוחאי שיצא מהבית ויוחאי וניר הלכו לכיוון היציאה. בבית של טניה יש שתי יציאות אחת לדירה ואחת לחצר. הן יצאו מהדלת הראשונה של הדירה, אח"כ מיכאל יצא אחרי כמה דקות ונשארו אני ואילונה בבית. אחרי זה שמענו את טניה מקללת וראינו את טניה כבר הייתה על המדרגה ליד המדרגות. וזהו, ויוחאי הלך. ניר ויוחאי הלכו, הבאנו את טניה הבית, והזמנו אמבולנס ומשטרה.**

זו ציינה שאילונה הזמינה משטרה לאחר שטטיאנה אמרה לה לעשות כן. הגיעה למקום ברכב של חבר שלה מיכאל וחזרה במונית וזאת משום ששתו. כשזו נשאלה מה קרה באותו הערב עם מיכאל, וענתה:

ת. מה קרה?

ש. לא קרה שום דבר?

ת. מה בדיוק? למה אתה מתכוון?

ש. מה עשה מיכאל אחרי שטניה פונתה באמבולנס?

ת. הלכנו לבית.

ש. מה היה בין מיכאל לבין השוטרים באותו הערב?

ת. השוטרים שבאו, זהו רק הסתכלו שאלו מה קרה וזהו.

ש. כלום?

ת. כלום"

לדבריה, לאחר האירוע ניתקו את הקשר עם המתלוננת: "פשוט יצא כזה שהתווכחנו איתה קצת. לא יודעת, פשוט אצלנו זה קבוע ככה. זה כל הזמן ככה עם טניה, אנחנו נגיד יוצאות, עושות ישיבה ואין פעם שאנחנו לא רבות איתה. ככה זה חברות טובות"

הטלפון של מיכאל נשאר אצלו בסופו של אותו אירוע אולם לדבריה:

"אני דיברתי עם טניה אחרי האירוע כי הטלפון שלי נשאר אצל טניה בבית, זה

היה הקשר היחיד שדיברתי איתה.

ש. איך דיברת?

ת. בהודעות רגילות.

ש. מהטלפון שלך?

ת. לא, של מיכאל כי שלי נשאר אצל טניה."

במהלך עדותה הוצגו לולריה הודעות הוואטסאפ שעל פי הנטען היא זו שמתכתבת עם אילונה. זו ענתה כי: "אני לא יודעת, אלה לא הודעות שלי...אני לא יודעת. לא דיברתי. אלה הודעות של הוואטסאפ, נגיד אני יכולה לקחת מספר הטלפון של הוואטסאפ ואז יוצא כאילו קיבלת את זה ממני. אם הטלפון שלי היה אצל טניה בבית אז הכל יכול להיות" ובהמשך: " זה לא שלי. אני לא כתבתי את ההודעות האלה".

עוד העידה כי מי שהרים את טניה היו היא, אילונה ומיכאל. ויוחאי הלך יחד עם ניב. לחבר שלה מיכאל שללו את הרישיון אבל לא יודעת אם זה בגלל משהו שקרה באותו ערב. שם החיבה שלה אצל אלונה הוא "ולריה" ושם קיצור "לרה".

לדבריה אילונה משקרת שעה שטוענת שראתה את הנאשם תוקף את טניה: "היא הייתה איתי בתוך הבית, יצאה יחד איתי וראתה את מה שאני ראיתי, את טניה על הרצפה". לאחר שעומתה עם דברים שמסרה במשטרה מהם עולה כי אמרה שאולי לא ראתה ענתה כי: "בהתחלה אילונה הייתה איתי אני התכוונתי אחרי שיצאנו שהיו כולם בחוץ.. אני זוכרת שאילונה הייתה איתי, יצאנו, ראיתי שטניה על הרצפה וזהו. כולם היו שם יחד"

ולריה העידה כי לא ראתה את טניה נופלת וכשנשאלה ממה זו נפלה, ענתה: "היה שם פיצוץ של הביוב, הכל מחליק, היו קרשים כל אחד יכול ליפול שם". עוד העידה כי נראה לה שביקשה מטניה לבדוק היכן הטלפון שלה. שלחה הודעה ביום למחרת וטניה ענתה שהיא תגיע לבית שלה שכן היא במיון ולאחר מכן מיכאל בא ולקח את הטלפון. המסרונים ששלחה היו מהטלפון של מיכאל.

מפאת חשיבותם של המסרונים מיום 31.5.15, אלו יובאו במלואם :

03:55:

"תקשיבי קודם כל זה שחבר שלך בחר לנהוג מסטול זה לא אשמתה. ודבר שני, טניה פה סובלת מכאבים, אמרו שכנראה מאשפזים אותה לכמה ימים. הזריקו לה מורפיום כי הכאבים לא נרגעים אצלה. ועכשיו בינינו... אתם יצאתם לא בסדר בכלל! את במקום להבין שחברה שלך סובלת ועצבנית מכל המצב, ומנסה לדחוף לה וודקה כאילו זה יעזור לה במצב הזה העדפת להעלב בגלל היחס שלה במקום להבין אותה ולתמוך בה.. העדפת ללכת ולהגיד שהיא נפלה במדרגות במקום להיות לצידה. מבחינתה את מחוקה והיא לא רוצה שום קשר אלייך.. שחבר של חבר שלך הרביץ לה את עמדת בצד במקום להפריד או לנסות לעזור לה.."

04:01:

"אתן מצחיקות אבל ברמות אני עד לאחרונה עמדתי בצד של טניה אני זאת שאמרתי בוא נזמין משטרה ואותם שוטרים עצר את מישה ומישטרה בא בגלל שיוחאי הרביץ לטניה. אבל אחרי הזלזול של טניה, אוקי אני מבינה שכואב לה אבל היא החליטה פתאום שהיא לא מכירה אותנו פתאום והתחילה לזלזל אז איך אני אמורה להגיב. היא בעצמה אמרה תגידי שנפלתי מהמדרגות זה משאמרתי משהיא רצתה אבל אחרי עדיין שניתי את דעתי ואמרתי שיוחאי הרביץ לה עדיין באיתי לטובת. אז פשוט דבר אחד פשוט שטניה פשוט תסים לב שכל הזמן אבל כל הזמן היא אומרת דברים לא נכונים שיוצאים בהפוך גם לה וגם לכל השאר".

04:05:

"באמת מכל הלב תמסרי לה שאני מאחלת רק בריאות ושכל הרבה שכל גם בסטלה. ואם היא מתי שהו תבין

את הטעות שהיא עשתה היום שדבר איתי וככה אין לי מה לדבר איתה".

:04:10

"טניה אמרה להגיד לך שמוסרת שתלכי להזדיין והלוואי יהיו לך תכאבים שהיא עוברת. ושכל ברוך ה' לא חסר לה ובדיוק בגלל זה מעדיפה אותך רחוק".

:04:13

"אני לא ירד לרמה שלה. ובמיוחד לא ישלח אותה למקומות שהיא כבר נמצאת בהם (אין צורך בזה). פשוט שתדע שתחיה עם זה שכל משקרה זה בגלל הפה הגדול שלה".

:04:14

"היא אמרה טוב מה שתגיד".

04:14

"נו ברור אין מה להגיד. לילה טוב".

:04:15

"אין מה להגיד כי כרגע יש לה דברים יותר חשובים לחשוב עליהם (כמו לדוגמא הרגל שחבר שלך בעט בה) מאשר לריב איתך".

:04:21

"דבר ראשון לא חבר שלי בעט, ודבר שני אני כן עמדתי וניסיתי להפריד פשוט צריך לראות בזמן הנכון מי באמת בא לעזור. ואיך שהו אצל טניה לא משנה מה מו ומה אני תמיד אשמה. אז היא תאמת כבר אצלי מחוקה ממזמן פשוט הכבוד לאנשים שמכירים מילדות לא מוריד לרמות כאלו. פשוט גואל נפש זהו חלאס אין לי לא כוח ולא עצבים בכלל להתעסק בכלל בהעיות האלו. אני את שלי אמרתי. אני הייתי שם ניסיתי ועזרתי ומה שהיא עדיפה היא קיבלה זה אך ורק באשמת וכן זה באשמת גם שהרביצו לה וגם שלמישה שיללו תרשיון".

:04:23

"לילה טוב לרה"

:04:57

"תגידי לטניה שתבדוק עם הפלא של מישה אצלה ותחזיר לי תשובה".

:04:58

"הבחורה מאושפזת לכמה ימים שברה תעגן.. תחכו וכשתחזור הביתה תבדוק".

:05:00

"גם חיים לאנשים אחרים היא שברה. טוב אז מישה ידבר איתך או איתה שתבדקו. ואם היא הייתה שוברת תעגן היא בכלל לא יכולה לזוז"

:05:02

"תגידי מה את מטומטמת או עשה את עצמך?! עכשיו עשתה צילום וסיטי והרופא אמר ששברה תעגן וצריכה להיות מאושפזת כמה ימים. אתם תחכו עם הפלא כי לא יהיה אף אחד בדירה וגם זה הדבר האחרון שמעניין אותה כרגע!"

:05:37

"דבר ראשון שמרי על הפה שלך. לא צריך לצאת עלי ביציאות וכאלו. כשתחזור לבית תבדוק "

:05:38

"והטלפון אמור מאוד לעניין את טניה"

:05:39

"מישה יסביר"

:05:39

"כמו שאותכם לא מעניין כשהיא מאושפזת ושברה תעגן ועכשיו היא בהרדמה גם אותה לא מעניין מה שקשור אליכם"

:05:41

"קשה לי לאמין. אני יראה צילום או הוכחה כל שהיא אז אני יאמין. אני פשוט לא מאמינה למשאני שומעת רק למשאני רואה"

:05:42

"ואם זה ככה אמרתי עוד הפעם מכל הלב שבאמת יהיה לה רק בריאות"

:05:42

"היא לא צריכה להוכיח לך כלום אבל אם היא תרצה היא תראה לך. אין לי או לה שום טעם לשקר לכם.. בסופו של דבר עם כל הצילומים אנחנו הולכות למשטרה להראות מה חבר שלכם עשה לה"

:05:43

"תלכו, אני לא יתנגד לזה שיוחאי ירביץ לה"

05:44:

"רק ביקשתי שתבדקו אם הפלא אצלה בבית. זהו."

(ללא שעה):

"לרה אני חזרתי הביתה כי עכשיו הכניסו אותה להרדמה וצריכים לסדר לה תעגן ואסור לי להכנס למחלקת טראומה. המפתח אצלה. הרופא אמר שהיא צריכה להישאר מאושפזת".

[חסרה שורה]

פרשת ההגנה:

הנאשם עלה להעיד להגנתו. כך העיד על שקרה באותו הלילה:

"הגעתי עם מיכאל לבית של טניה, אלונה אומרת לטניה "תראי איך הוא דומה לנרקומן, מה הבאת לבית שלך נרקומנים", מיכאל אמר לה "למה את מדברת ככה". מיכאל אומר לי "אתה רווק, היא רווקה, אולי תצאו יחד". אמרתי לו "אני לא יוצא עם שמנות", היא קמה ואמרה לי "אתה נרקומן, לא הייתי יוצאת איתך לא היית נוגעת בך עם מקל", טניה קמה ואמרה "קום צא מהבית שלי" אמרתי לניר "בוא, בוא נלך" לקחתי את הכוס שלי ויצאנו. היא פתחה את הדלת ומהרגע שפתחה את הדלת התחילה לדחוף אותי. הדלת של השער למטה של הגינה הייתה פתוחה, היא דחפה אותי. מה אני משענת? זזתי. היא נפלה במדרגות. ראיתי שהיא נפלה, העיפה אותה והלכתי מהבית. יום למחרת קיבלתי הודעה ממיכאל "טניה בבית חולים שברה את האגן".

ביחס לתיאור החצר מסר כי היה שם ביוב, וכל המדרגות שבורות. לדבריו אילונה משקרת כי היא פגועה משום שקרא לה שמנה. זו לא יכולה הייתה לראות מה ששקרה שכן הייתה בבית. ביחס למתלוננת מסר כי המדובר במי שיש לה חובות ומעוניינת בכסף על חשבון הגב שלו.

בחקירתו הנגדית ציין כי שתה וודקה אבל לא היה מסטול. לדבריו טטאניה דחפה אותו 4 פעמים ואז הוא זז והיא נפלה. בשלב זה הלך כי לא היה לו מה לעשות שם. יחד איתו היו ניר ומיכאל. הדחיפות ארכו כ - 10 שניות ומיכאל ניסה לתפוס אותה. אילונה וולריה היו בבית שזה קרה.

אשר ליחסיו עם מיכאל ציין כי זה חבר טוב שלו שגם עובד אצלו. אשר לניר ציין כי ניר היה מאחוריו וראה את האירוע. כשעומת עם דבריו של ניר לפיהם זה הזיז את המתלוננת עם הידיים בניגוד לעדותו מסר ענה: "אם אתה תדבר עם ניר פה אתה תדבר שיש לו בעיית גמגום רצינית וקשה להבין אותו. הוא שותה כוס אחת והוא שיכור." הוא לא נגע במתלוננת וזו נפלה מהמדרגות השחורות ומהביוב שיצא משם.

זה הוסיף כי המתלוננת התקשרה למיכאל ואמרה לו שהיו חוקרים בבית החולים. היא מסרה להם שנפלה אבל הם לא מאמינים לה. עוד נאמר אליבא הנאשם על ידי המתלוננת באותה שיחה למיכאל כי אם ישאלו את מיכאל מי זה יוחאי שיגיד שאינו יודע. שולל שמיכאל דחף אותו עם הידיים שלו כפי שמיכאל מסר בעימות.

שולל שמסר בהודעתו הראשונה שהמתלוננת דחפה אותו פעם אחת, או פעמיים כפי שמסר בעימות. מה שנכון זה מה שמוסר כיום: "זה כמו מהמקום שאני עומד לדלת. בדחיפה הרביעית אני זזתי, מה אני משענת?"

הנאשם הוסיף כי נשרט בפנים כתוצאה מהדחיפות של המתלוננת: "יש את הגדר, הרי תלך לבית שלה ותבין שיש גדר שנכנסה לי בפנים. אמרתי את זה במשטרה". לטענתו הזכיר את השריטות בפנים ולא את הגדר וייתכן שהשוטרים לא כתבו את זה: "זה חוקר לא אמין, הוא פוגע בכל דבר. מיכאל הסביר לו שהבן אדם לא עושה כלום. וגם יניב חן, הם מתנקמים בי כי אמרתי להם שאלך למח"ש עם היחס שלהם".

שנשאל הכיצד ניר שעל פי דבריו היה ליד לא ראה את שאירע ענה: "אני לא יודע מה ניר ראה, הוא היה איתי, אני לא יודע מה הוא אמר. אם הייתי רוצה הייתי מתאם גרסאות. כל אחד היה שיכור. אם הייתי עושה את זה היינו מתאמים". אילונה לא הייתה בשלב שמיכאל תפס את טניה וכך גם בשלב שהלך.

זה אישר כי מיד לאחר שטניה נפלה אמר למיכאל: "נדבר איתך יאללה ביי". כשעומת עם דברי מיכאל לפיהם הוא אמר "בגלל שאני מכבד אותך אני לא עושה כלום"? ענה כי: "זה שקר. השוטרים הוסיפו סתם. אני לא אומר שמיכאל שיקר. שמיכאל יבוא לפה ותשאל אותו. אני לא אמרתי דבר כזה".

לא אמר דבר למתלוננת שהלך ואם ניר אמר שזרק לה מילה אז צריך לשאול את ניר. לא עזר לה כי כעס. הלך 5 קמ' ברגל. לא ברח כי ידע שלא עשה כלום, "הלך בכיף".

הנאשם ציין כי לא התקשר למתלוננת אלא כי היא זו אשר התקשרה אליו ואמרה לו שלא ידאג כי היא יודעת שלא הוא זה שגרם לפציעה שלה אלא הנפילה במדרגות.

בהמשך ציין כי הלך למשטרה הואיל ובשיחה נוספת עם המתלוננת זו מסרה לו כי היו אצלה חוקרים מהמשטרה נוכח הדברים אותם מסרה חברתה אילונה לפיהם הוא אשר גרם לחבלות. משהגיע למשטרה ושאל האם דרוש לחקירה אמרו לו "תלך מפה אל תהיה בדיחת היום בתחנה".

ביחס לקשר שלו עם אילונה ציין כי אין לו סכסוך עמה וכי ראה אותה בטרם האירוע פעם אחת בלבד כאשר החבר שלו מיכאל מכר לה מקל "סלפי". הלה ציין כי העלילה עליו את כל הסיפור מאחר וקרא לה שמנה. כמו כן, היא שכנעה את החברה שלה שישלם לה פיצויים.

ניר ברנס:

המדובר בעד אשר גם נכח במפגש אשר לאחריו אירע האירוע נשוא כתב האישום. וכך תיאר העד את שאירע מנקודת מבטו: **"ישבנו אצלה, אני יוחאי, מיכאל טניה אילונה ולריה של מיכאל. ישבנו, שתינו, נזרקו מילים בין הנאשם לבין אילונה, "שמנה" "נרקומן", לאחר מכן היא אמרה לו "תעוף לי מהבית" ותפסה אותו, באותו זמן היה לו קפוצון, ועשתה לו שריטות כנראה מהציפורניים או משהו, הוא ניסה להגן על עצמו ומה שאני הייתי שם, היא נפלה מהמדרגות. יש יציאה לכיוון הבית, היא נפלה שם על המדרגות, יש בוך, מים רטוב, כל אחד היה נופל שם".**

בהמשך ציין כי לאחר הנפילה הלך עם הנאשם מהדירה כל אחד לביתו וכי מיכאל והחברה שלו נשארו שם. בנוגע לקשר שלו עם הנאשם ציין העד כי הוא מכיר את הנאשם מילדות וכי הם חברים טובים.

בחקירה הנגדית מסר כי שתה 4 כוסות באותו ערב ובעקבות כך אישר כי לא זוכר במדויק את התרחשות הדברים אולם את ה"חלקים מרכזיים כן, חלקים שוליים לא". בחקירתו הגדיר את מצבו בזמן האירוע כ"חצי קלאץ'. הייתי מסטול אבל לא מסטול שאני לא יודע מה אני עושה ולאן אני הולך".

בהמשך ציין כי ראה שהמתלוננת נפלה במדרגות וזאת לאחר **"שהיא תפסה את הנאשם מהקפוצ'ון, והוא ניסה להתגונן על עצמו"**. הלה ציין כי הנאשם והמתלוננת יצאו ראשונים וכי הוא עמד מאחורי המתלוננת ורק לאחר שהיא נפלה במדרגות הגיעו כל שאר הנוכחים. הלה חידד וציין כי נוכח הזווית שבה עמדו שאר החברים האחרונים לא יכלו לראות את הנפילה.

העד עומת בחקירה נגדית עם העובדה כי מיכאל העיד הוא נכח במקום האירוע וכי הוא הפריד בין אילונה לנאשם. לדבריו, אין אפשרות שמיכאל הפריד מאחר והיה באותו זמן בבית.

בנוגע לכך שבמשטרה מסר כי הוא לא ראה שהמתלוננת נפלה וזאת בניגוד לדברים שמסר בבית המשפט השיב העד: **"אותו זמן הייתי בלחץ כשהייתי במשטרה. זהו."** ובהמשך ציין שכן אמר שראה אותה נופלת במדרגות. בנוגע למיכאל ציין כי הוא הגיע אחרי הצעקות ולכן לא נראה לו שראה את הנפילה. הלה ציין כי הוא והנאשם לא נשארו לאחר הנפילה כי סברו שהמתלוננת תקום לאחר שנפלה.

ההודעות שמסר עד זה במשטרה הוגשו לבית המשפט ע"י המאשימה וסומנו **ת/8 ו-ת/8א**.

מיכאל טקשמן:

עד זה גם כן נכח בדירה של המתלוננת במועד האירוע הלה ציין כי הוא מכיר את המתלוננת כ-4 שנים דרך החברה שלו וכי נפגש הרבה פעמים עמה. בנוגע להיכרות עם הנאשם ציין כי הוא מכיר אותו שנה וכי הוא עבד אצלו חודש.

וכך תיאר את שאירע במועד האירוע: "ישבנו כולנו אצל טניה בבית. ישבתי אני מצד שמאל שלי, ישבה חברה של, ישב יוחאי מצד שמאל שלו וליד יוחאי אילונה ובצד השני טניה. זה התחיל ממני כל הסכסוך כי אני הצעתי ליוחאי לצאת עם אילונה, "אמרתי לו אתה רווק היא רווקה" היא אמרה לי "מה הנרקומן הזה" הוא אמר "אם אני נרקומן אז את שמנה". טניה אמרה "איך אתה מדבר אל חברה שלי ואמרה לו שיצא. הוא לקח את הכוס, אני זוכר וודקה אקס אל. טניה הייתה צריכה לפתוח לו את הדלת. היא גירשה אותו כזה, היא דחפה אותו בכוח. מה ראיתי אני, אני לא ראיתי איך היא נפלה אלא רק שהיה דבר כזה [קם להדגים] יש דלת ברזל ויש מדרגות שיוצרות למטה, כשבן אדם יורד במדרגות אני יכול לראות רק את החלק הזה של הגוף [מצביע עד החזה] היא תפסה אותו והוא רצה להשתחרר, הוא הסתובב לצד שמאל והיא החליקה לצד שמאל. אני וניר משנפלה טניה היינו בחוץ כולנו. אחרי זה בגלל הצעקות והרעש באו חברה שלי ואילונה שישבו בכלל בפנים."

לאחר הנפילה ציין כי ניר לא הסתכל אחורה ופשוט הלך ואילונה התחילה לקלל את הנאשם: "יא בן זונה" ולכן נעמד בינה לבין הנאשם. בחקירתו הנגדית מסר כי עמד חוצץ בין השניים הואיל וחשש כי הנאשם יעשה משהו לאילונה, העד מסר שסיבב לנאשם את היד כדי שילך לצד השני איפה שניר עמד. בחקירתו הנגדית הוסיף כי אמר לו שהוא הולך מאחר והוא מכבד אותו.

הלה אישר כי מיד לאחר האירוע המשטרה הגיעה ולאחר שהמתלוננת נסעה באמבולנס התכוון לנסוע לביתו עם חברתו ולריה אולם המשטרה עצרה אותו. הלה ציין כי הגיע למיון על מנת לקחת את המפתחות של הדירה כדי להוציא את הטלפון מביתה של טטיאנה. הלה ציין כי בשיחה עם המתלוננת שנערכה בבית החולים זו אמרה לו שימסור לנאשם שהכול בסדר וכי מאחר ואילונה מסרה שהרביצו לה שיאמר שהוא לא מכיר את הנאשם.

בחקירתו הנגדית חידד כי ראה שהמתלוננת תפסה את הנאשם בקפוצ'ון ודחפה אותו וכי לאחר מכן החליקה, אולם ציין כי לא ראה כיצד נפלה. בנוגע לכך שהנאשם בעט בה ציין כי זה לא אפשרי כי מיד לאחר הנפילה הוא יצא.

בנוגע לאילונה ציין כי במועד הנפילה זו נשארה עם חברתו ולריה בדירה ולאחר מכן שתיהן יצאו החוצה. הלה הדגיש כי השתיים לא יכלו לראות את הנפילה וזאת בשונה ממנו, מניר והנאשם. לאחר הנפילה ציין כי הוא, ולריה ואילונה הרימו את המתלוננת. בנוגע לנאשם ציין כי מיד הלך הואיל והמתלוננת וגם אילונה קיללו אותו. הלה פירט את סדר היציאה של הנוכחים בדירה: ניר, הנאשם והמתלוננת לאחר מכן העד ובסוף יצאו ולריה ואילונה.

דין והכרעה

לאחר ששמעתי באופן בלתי אמצעי את עדי התביעה ואת עדי ההגנה והתרשמתי מעדותם, לאחר שעברתי על המוצגים השונים ושמעתי טיעוני הצדדים מצאתי כי המאשימה הוכיחה מעבר לכל ספק

סביר את המיוחס לנאשם. הרשעה זו מבוססת על מספר אדנים אשר בהצטרפותם יחדיו הביאוני לכלל מסקנה כי הנאשם ביצע את המיוחס לו בכתב האישום.

בראש ובראשונה בית משפט מוצא לתת אמון בעדותה של המתלוננת טטיאנה. המדובר בעדות שיש בה להפליל באופן עמוד 16

ישיר את הנאשם. המתלוננת העידה באופן אמיתי וכנה על התרחשות הדברים. זו ידעה לפרט את אופן השתלשלות האירועים לרבות התייחסות קונקרטית לעדויות ההגנה השונות ודחיית גרסתו של הנאשם. בהקשר לעדות זו יש לומר כי אין בין הנאשם למתלוננת סכסוך מוקדם שבגינו זו תחפש להעליל עליו.

גרסתה של המתלוננת ביחס להשתלשלות האירועים עד לתקיפתה, ובדומה לאחריה, תואמת רבות מהעדויות שנשמעו בבית המשפט לרבות העובדה כי חברה שלה אילונה צחקה על הנאשם וזה בתגובה העליב אותה וקרא לה "חבית". כך הם פני הדברים גם ביחס לעובדות הבאות: היא זו שביקשה מהנאשם שיעזוב את ביתה והיא ליוותה אותו בדרכו החוצה, סדר יציאתם של הנוכחים מן הדירה, זהות האנשים שסייעו לה לקום לאחר שנפצעה, מי עזב את המקום לאחר מכן, זהות מזמין המשטרה ועריכתה של שיחת טלפון עם הנאשם לאחר האירוע. התאמה זו, יש בה ללמד על הן על יכולתה לקלוט ולזכור פרטים מאותו אירוע, (הגם ששתתה אלכוהול) והן על מהימנותה. השוני בין התיאורים השונים נסוב סביב אותו פרק זמן קצר שבו על פי הטענה הותקפה המתלוננת ולגביו, מצאתי לבכר את גרסתה על פני גרסת ההגנה.

התיאור אותו מסרה המתלוננת ביחס לאופן בו תקף אותה הנאשם אינו תיאור משתלח ו"מתלהם"

שכל תכליתו להשחיר את פני הנאשם. עיון בעדות מלמד שזו ידעה לספר על שתי בעיטות ודחיפה ולא

מעבר לכך. המתלוננת אינה מסתירה שגם היא קיללה את הנאשם ואף ציינה כי בתחילה כלל לא חשבה לערב את המשטרה ולציין שהותקפה על ידי הנאשם. בהקשר לכך, זו אף העידה כי שוחחה

עם הנאשם בטלפון וזה ביקש את סליחתה. זו ענתה לו שהיא סולחת לו ושהכל בסדר. רק לאחר שנוכחה לגלות שפציעתה חמורה ותגרום לה להיות תלויה באחרים התלוננה נגדו. המתלוננת אף מציגת מבלי ליפות את התיאור של החצר לפיו הביוב גלש.

חיזוק משמעותי לגרסתה של המתלוננת מוצא בית המשפט בעדות חברתה אלונה. עדות אשר די בה

לבדה כדי להביא להרשעתו של הנאשם וזאת בהינתן האמון המלא שבית משפט נותן לה. המדובר

בחברתה של המתלוננת שנכחה בכל מהלך האירועים הן בתוך הבית והן בסמיכות למקום בו הותקפה המתלוננת.

המדובר בעדה שפרטה באופן כרונולוגי ומדויק כל שלב ושלב של התרחשות האירועים ואף שרטה

את הדברים על סכמה שהוגשה לבית המשפט. המדובר במי שעדותה הייתה קוהרנטית, הגיונית,

ורציפה. עדה זו הייתה לדבריה בסמיכות רבה לנאשם ולמתלוננת עת זה תקף אותה וכאמור אף ניסתה להפריד בין השניים.

המדובר במי שהזעיקה מיד בסמוך לאחר האירוע את המשטרה. ביחס לפעולה זו יש לתהות מדוע זו תמצא להזעיק באופן מידי משטרה אך בשל כך שהמתלוננת מעדה ונפלה. הזעקתה של המשטרה מיד לאחר מכן מלמדת כי זו ראתה לנגד עיניה אירוע המחייב התערבותם של גורמי אכיפת חוק ולא רק צוות רפואי. העדה ענתה באופן ישיר ומפורט לכל השאלות הרבות שהפנה אליה ב"כ הנאשם ולא הסתירה את העובדה שהייתה קצת שיכורה באירוע. בדומה לעדותה של טטיאנה חלקים רבים מהפרטים אותם מסרה מתיישבים עם אלו שמסרו יתר העדים לרבות עדי הגנה וזאת למעט השוני ביחס לאופן פציעתה של המתלוננת.

על כך שעדה זו אינה מחפשת ליפות הדברים ולהעיד באופן מגמתי ניתן ללמוד מדבריה לפיהם גם

המתלוננת דחפה את הנאשם אחרי שנפלה בפעם הראשונה (עמ' 17 שורה 31). עדה זו דבקה בגרסתה

גם לאחר שמוצג לה נתון (שאינו מדויק) ולפיו המתלוננת מוסרת שלא הייתה נוכחת באירוע (ראה עמ' עמ' 17 שורה 6 אל מול דברי המתלוננת, עמ' 6 שורה 14). כך גם עמדה על גרסתה ודחתה בנמרצות ללא היסוס טענותיהם של מיכאל, וולריה וניר.

גם ביחס לעדה זו יש להדגיש כי בינה לבין הנאשם אין הכרות מוקדמת או סכסוך מוקדם. למעשה

הפעם הראשונה בה אלו נפגשו הייתה באותו לילה. הטיעון לפיו ואך בשל כך שהנאשם כינה את העדה

הנ"ל "שמנה" או "חבית" זו תעליל עליו עלילת שווא, תיטול חלק במספר רב של פעולות חקירה,

לרבות עימותים עם מי מהנוכחים, תפרק מסרונים בוואצ אפ ואף תבוא לעדות בבית משפט אינה

עומדת במבחני הגיון ושכל ישר.

יתרה מכך, המדובר במי שמסרה את תיאור הדברים במספר רב של פעמים לרבות בעימותים שערכה הודעות במשטרה וכאמור בבית משפט. בכל אותן הזדמנויות גרסתה הייתה דומה. יש להניח כי לו סתרה עצמה ביחס לדברים שמסרה למשטרה מן הסתם ההגנה הייתה מגישה הודעתה לצורך הוכחת סתירות.

בהקשר לכך עיון בת/5 דוח פעולה של מוקד 100 מלמד כי כבר בעת שזו הזעיקה את המשטרה ידעה

לציין את שמו של הנאשם כמי שתקף את טטיאנה. עיון בפרטי האירוע כפי שנרשמו בדו"ח מלמד כי גם לשוטר שהגיע מסרה את שמו של הנאשם כמי שתקף את החברה שלה, וולריה פרלמן, (שם שנרשם בטעות וראה התייחסות בית המשפט יתייחס לכך בהמשך). עוד ראה בהקשר לכך את ת/11 (עימות בין אלונה לבין מיכאל) ות/3 עימות בין אלונה לבין הנאשם בהם חזרה על אותו תיאור עליו העידה בבית משפט. זו העידה בצורה אמיתית ביחס לטיב היחסים שלה עם המתלוננת וכך גם עם וולריה לרבות העובדה שכבר כיום איננה בקשר טוב איתה. המדובר בעדה שליוותה את המתלוננת בבית החולים ואף העידה שהיא זו שיזמה את הגשת התלונה.

חיזוק נוסף, מוצא בית המשפט באמרותיה של המתלוננת לשוטר שהגיע לדירה. אכן בדוח זה השוטר אביתר סליק מציין את שמה של וולריה כמי שנחבלה וביקשה פינוי אולם למקרא תוכן הדוח וכך גם למקרא עדותו אין מחלוקת שהשיחה אותה זה ניהל הייתה עם המתלוננת ולא עם וולריה. הדברים מכוונים לכך שבאירוע זה היחידה שנחבלה לא כל שכן בפרט באופן חמור זאת המתלוננת ולא וולריה. בעדותו זה מסר כי חבר לבחורה שהייתה פצועה בוכיה ומכאן הבין שזה נוגע אליה. לדבריו וולריה הייתה צולעת ובקושי הצליחה ללכת. עוד ציין כי לפיה הדוח שרשם וולריה היא גם זו שפונתה עם מד"א. נתונים אלה אינם מותירים ספק כי בהתייחסו של השוטר אביתר סליק למתלוננת כ"וולריה" הכוונה היא לטטיאנה והדברים נרשמו מתוך טעות. כשאלו הם פני הדברים הרי עולה שכבר במעמד הגעת שוטר הסיור המתלוננת מסרה כי הנאשם תקף אותה ללא סיבה תוך ציון שמו הקונקרטי. יש לראות באמירות אלו שנמסרות מיד בסמוך לאחר הגעת השוטר כאמרת קרבן אלימות אשר על פי הפסיקה מוחרגות מהכלל של "העדר חיזוק עצמי" ויכולות לשמש כראייה עצמאית כחלק ממכלול ראיות התביעה.

מסרוני הוואטסאפ:

מסרונים אלה מהווים חיזוק משמעותי לראיות התביעה ובפרט, לעדותה של המתלוננת ועדותה של אילונה. המדוברים במסרונים שעל פי הנטען הוחלפו בין אילונה שהייתה באותה עת מצויה עם המתלוננת בבית החולים מיד לאחר פינויה מול וולריה חברתו של מיכאל. המדובר במסרונים שנמסרו בזמן אמת ולתוכנם יש משמעות רבה.

בטרם בית המשפט יידרש לתוכן המסרונים הרי שיש לקבוע תחילה האם אכן מדובר בתכתובות אותנטיות בין אילונה לבין וולריה וזאת בשים לב לטענת וולריה לפיה הטלפון שלה לא היה באותה עת יחד עימה וזו שכחה אותו בדירתה של המתלוננת. עוד נטען כי לא ניתן לשלול שאילונה מתוך רצון להפליל את הנאשם החזיקה ברשותה את שני הטלפונים והתכתבה עם עצמה תוך מצג שווא לפיו וולריה היא הדוברת מעברה השני של השיחה.

במחלוקת בין הצדדים מצאתי להעדיף במובהק את גרסתה של אילונה ולקבוע כי שיחות אלו אכן נעשו בין אילונה לבין וולריה. למסקנה זו בדבר זהות ואותנטיות השיחות הגעתי ממספר טעמים. ראשית אותו אמן שבית משפט רוכש לעדותה של אילונה נפרס גם על חלק זה בעדותה הנוגע לעריכת השיחה באמצעות הוואטסאפ. אילונה העידה כי הטלפון שעזמו נערכה שיחת הוואטסאפ הוא הטלפון של וולריה ואף נושא את שמה.

יתרה מכך, החוקר בן דוד מציין שאגב לקיחתם של אותם מסרונים לא הסתפק בצילומי המסך מטלפון של אילונה ובמקביל לקח את הטלפון ומצא כי השם של וולריה מופיע תחת הטלפון 053-4998319 וזאת בכינוי "לרוש". אין מחלוקת שמספר הטלפון הנ"ל הוא זה של וולריה. עיון במסרונים מלמד על כך ישנו שימוש בשמה של וולריה כ"לרה" תוך אזכור נתונים אותנטיים בכלל זאת שם החבר של לרה (מישה) ופסילת הרישיון שלו באותו מעמד. אם בכל אין די הרי שגם וולריה בעצמה מאשרת שזהו הטלפון שלה, אם כי לדבריה שכחה אותו בביתה של טטיאנה.

מעבר לחוסר ההיגיון כפי שבית משפט עמד עליו שאילונה תערוך שיחות מבוטאות בין מכשיר טלפון של וולריה שנשכח בביתה של טטיאנה יש להוסיף את הנתונים הבאים המחזקים המסקנה כי מדובר בתכתובות אמיתיות שנערכו בין וולריה לאילונה: ראשית התאריך והשעות בשיחות האמורות עולים בקנה אחד עם אופן התרחשות האירועים היינו שיחות

שאיירעו לאחר שטטיאנה פונתה לבית החולים ביום 31.01.15 החל מהשעה 03:00 ואילך. כך גם ניתן להבחין בהתקדמות הזמנים בין מסרון למסרון. לשון אחר, קבלת טענת ההגנה מחייבת את בית משפט להניח שאילונה זייפה את השעות ואת התאריכים ויצרה תצוגה גרפי מזויפת על מנת לטעת הרושם בדבר שיחה אותנטית.

לחילופין אם השעות והתאריכים אכן נכונים הרי שקבלת טענת ההגנה צריכה להוביל למסקנה שבעוד אילונה בבית חולים סועדת את טטיאנה (נתון שאינו במחלוקת) זו בה בעת אוזנת שני מכשירים, שולחת מסרונים ביניהם ואף ממתינה לעיתים דקות ארוכות בין תשובה לתשובה אך כדי ליצור רושם מהימן לאותה התנהלות. לא בלי קשר, אם אכן וולריה שכחה את הטלפון שלה כפי דבריה בביתה של טטיאנה ואם אכן השעות והתאריכים באותן הודעות אמיתיים, יש לתהות הכיצד אילונה הספיקה לקחת אותה יחד עימה לבית החולים והאם זהו הדבר הראשון שעלה בראשה לעשות אגב פינויה של טטיאנה עם האמבולנס? התזה אותה מציעה ההגנה מרחיקת לכת ויש לדחות אותה מכל וכל. דברים אלו מתיישבים גם עם תוכן המסרונים אשר מלמד על שיחה כעוסה בין שתי הדוברות לרבות חילופי האשמות באופן שמקשה לקבל את התיאוריה של ההגנה.

משקבעתי שהדברים האמורים בוואצ אפ אכן משקפים שיחה אמיתית בין אילונה לוולריה יש לתכנן של השיחות משמעות נכבדה. בראש ובראשונה יש בתוכן השיחות כדי לחזק את אמיתותה של אילונה שכן גם בשיחות אלו אילונה מציינת שהרביצו לטניה וזו לא נפלה כך סתם. אילונה אף מפנה תלונות כלפי התנהגותה של וולריה באותו לילה ועל כך שבזמן שטטיאנה מאושפזת ונשבר לה האגן, וולריה מתעניינת במקום המצאו של הטלפון של מיכאל ובכך שנשלל רישונו.

עיון בדברים אותם מוסרת וולריה מנגד יש בו ללמד כי בניגוד לעדותה בבית המשפט בה טענה שלא ראתה את התקיפה אלא הגיעה רק לאחר שטטיאנה הייתה על המדרכה, זו ראתה באופן חד משמעי שהנאשם הרביץ למתלוננת. לו זו בלבד שראתה את התקיפה, היא אף ניסתה להפריד ויזמה את הזמנתה של המשטרה. הדברים, אותם כתבה וולריה שזורים אותות אמת ומחזקים המסקנה כי היא זו שרשמה אותם ותוכנם אכן משקף נאמנה את שהתרחש. בין היתר ראה: **"היא בעצמה אמרה תגידי שנפלתי מהמדרגות זה משאמרתי משהיא רצתה אבל אחרי עדיין שניתי את דעתי ואמרתי שיוחאי הרביץ לה עדיין באיתי לטובה."** וכן **"פשוט שתדע שתחיה עם זה שכל משקרה, זה בגלל הפה הגדול שלה"** וביתר שאת: **"דבר ראשון לא חבר שלי בעט ודבר שני אני כן עמדתי וניסיתי להפריד פשוט לראות בזמן הנכון מי באמת בא לעזור... אני הייתי שם ניסיתי ועזרתי ומה שהיא עדיפה היא קיבלה זה אך ורק באשמת וכן זה באשמת גם שהרביצו לה וגם שלמישה שיללו תרשיון"**.. **"תגידי לטניה שתבדוק עם הפלא של מישה אצלה ותחזיר לי תשובה"**.. **"תלכו, אני לא אתנגד לזה שיוחאי ירביץ לה"** (הדגשות לא במקור, טעויות כתיב במקור).

אמירות אלו מלמדות חד משמעית כי הרביצו למתלוננת וזו לא נפלה. וולריה ראתה ואף ניסתה להפריד. וולריה שמעה את המתלוננת אומרת תחילה שתגידי שנפלה דבר שעולה בקנה אחד עם עדותה. כך גם עולה חד משמעית שוולריה ידעה מיד בסופו של האירוע שחבר שלה מיכאל נסע תחת השפעת אלכוהול ושללו לו את הרישיון וזאת בניגוד גמור לתמונה אותה ניסתה להציג לפיהם לא ידעה שיש קשר בין שלילת הרישיון של מיכאל לבין אירועי אותו הלילה וכך גם בניגוד לתמונה אותה ניסה להציג מיכאל לפיה לא ידע את חברתו בדבר שלילת הרישיון. הדברים אותם מסרה ולריה

לפיהם לאחר האירוע ניתקו את הקשר עם טניה, מתיישבים עם תוכן המסרונים ולהחלפת ההאשמות ההדדית.

אל מול האמון שבית משפט רוכש לעדי התביעה בדגש על עדותה של טטיאנה ואילונה המחזקות בראיות נוספות ומצאתי לדחות מכל וכל את גרסתם של עדי ההגנה בפרט את גרסתו של הנאשם אשר כמכלול הותירה רושם רע, הייתה מתפתלת, מיתממת ובסתירה לנתונים רבים אשר נמסרו על ידי עדי ההגנה אותם הוא זימן.

בתמצית, גרסתו של נאשם הייתה כי באירוע האמור כלל לא דחף את טטיאנה, לא ניסה להשתחרר ממנה ולמעשה לא הפעיל מצידו כל אלימות כלפיה. זה ציין כי טטיאנה דחפה אותו ארבע פעמים ובפעם הרביעית מכיוון שאינו "משענת" זז הצידה וטטיאנה החליקה ונפלה.

גרסה זו של הנאשם עומדת ראשית בסתירה למענה אותו מסר הנאשם לכתב האישום. במענה זה צוין כי המתלוננת: **"רדפה אחריו והחלה לנסות לתקוף אותו ואז כל האורחים שהיו בפנים יצאו וניסו להפריד ביניהם. לא ידוע מי...".** שתי גרסאות אלו אינם יכולות לדור בכפיפה אחת שכן מן המענה ניתן ללמוד על מגע פיזי שהצריך יציאתם של האורחים והפרדה בין הניצים.

הנאשם מעלה לראשונה בעדותו בבית משפט כי כתוצאה ממעשיה של המתלוננת, נגרמו לו שריטות בפנים וזאת מאחר ופניו נכנסו בגדר (עמוד 20 שורה 10). מנגד שהוטח בו כי העלה זאת לראשונה בבית המשפט בחקירתו הנגדית טוען כי אמר זאת במשטרה וייתכן שהשוטרים לא כתבו את זה והם מתנקמים בו כי אמר להם שילך למח"ש עם היחס שלהם (עמוד 20 שורה 23).

עדותו של הנאשם עומדת בסתירה לדברים רבים שמוסרים חבריו. כך למשל הנאשם מוסר שאילונה לא הייתה במקום בעוד שמיכאל בעימות (ת/11) מציין שעמד בין הנאשם לבין טניה ואילונה **"שלא יעשה משהו בטעות"**. הנאשם טוען כי כלל לא ניסה להתעמת עם טטיאנה וזאת בניגוד לדברי ניר ברנס לפיהם ניסה להשתחרר ממנה ולהזיז אותה מהידיים שלה שתפסו לו בקפוצ'ון. (ת/12 שורה 22). על תיאור זה חזר ניר בעדותו בבית המשפט. (עמוד 25 שורה 22). שעומת הנאשם עם חוסר התאמה זו טוען כי לניר בעיית גמגום רצינית, קשה להבין אותו, הוא שותה כוס בירה אחת והוא שיכור.

הנאשם טוען כי לא היה כל צורך לדחוף אותו זאת בניגוד לדברים שמסר מיכאל בעימות ת/11 שורה 35: **"אני לא תפסתי אותו ביד אלא דחפתי אותו עם הידיים שלי בידיים שלו"**. שעומת עם דברים אלה טוען כי התיאור של מיכאל לא היה ואילו ביחס להמשך הדברים שמסר מיכאל לפיהם **"שמע הוא בא לאמצע התקדם לא יודע למה רק אלוהים יודע"** (ת/11 שורה 32) ענה תשובה מיתממת לפיהם: **"שמע היא נפלה אני צריך ללכת לכיוון הבית שלי אני הולך חמישה קילומטר אז מן הסתם אני הולך לכיוון שממנו היא נפלה"**.

הנאשם טוען כי טטיאנה נפלה על ניר בעוד שניר בעדותו במשטרה (ת/8) טוען שכלל לא יודע איך וממה נפלה המתלוננת: **"אני לא ראיתי אבל ממה היא יכולה ליפול"**. הנאשם טוען כי לא אמר למיכאל **"בגלל שאני מכבד**

אותך אני לא עושה כלום ושעומת עם סתירה זו הגדיל לעשות וטען שזה שקר והשוטרים הוסיפו אמירה זו בשמו של מיכאל סתם (עמוד 22 שורה 22).

הנאשם טוען כי לא אמר לטטיאנה כל מילה לפני שהלך וזאת בניגוד לדברי ניר בהודעתו במשטרה לפיהם: **"הוא זרק לה מילה והיא החזירה לו והלך מיד אחרי"** (ת/8 שורה 26). הנאשם טוען כי בניגוד לדברי מיכאל לפיהם במשטרה הוא **"לקח את עצמו וטס משם"** (ת/10 ש' 21) הוא **"הלך בכיף"** כי ידע שלא עשה כלום (עמ' 23 ש' 5). הנאשם הוסיף וטוען כי דבריו בת/7 (ש' 79) לפיהם הגיעו שוטרים לביתה של טטיאנה לא הובנו כהלכה וכוונתו הייתה לשוטרים שהגיעו לבית החולים: **"הוא התבלבל נגדי בטח"**.

עוד בית משפט נותן דעתו להתנהגותו המפלילה של הנאשם שיש בה כדי לקשור אותו לפציעתה של המתלוננת. הדברים אמורים בעיקר לעובדה שמיד בסמוך לאחר שהמתלוננת נחבלה באופן קשה כפי שהדברים עולה מהתעודות הרפואיות. הנאשם בוחר לעזוב את המקום, לא להגיש כל סיוע או להמתין להגעת האמבולנס. לדברי הנאשם המתלוננת נפלה ללא קשר אליו ואך בשל כך שהחליקה על המים ובמדרגות. מדוע אם כן במצב דברים זה חש צורך לעזוב את המקום בבהילות ואף ללכת מרחק של חמישה קילומטר כפי דבריו חלף המתנה במקום. תהייה זו גדלה בפרט כאשר חברו הטוב מיכאל הגיע למקום עם רכבו ויכול היה בנקל להקפיצו לביתו.

גם עדותו של ניר אין בה לשנות מהמסקנה אליה הגיע בית המשפט. עדות זו עומדת בסתירה לדברים שמסר הנאשם כפי שפורט לעיל. המדובר בעד אשר לפי דבריו היה במהלך האירוע שיכור **"חבל על הזמן"**. בהודעתו, ת/8, זה מציין שהבחין במתלוננת תופסת את הקפוצ'ון של הנאשם, אולם לא ראה איך נפלה וממה נפלה (ש' 16-13). כך גם ציין שהגיע אחרי שמיכאל וטניה כבר יצאו ובגלל זה: **"לא ממש ראיתי מה שקרה"**. וכן במהלך הודעתו כאמור בת/8 שב וחזר על כך שלא היה במצב שאפשר לו לזכור ולהבחין בדברים: **"לא ראיתי מרוב אלכוהול... אני לא ראיתי את זה, אני בקושי זוכר, הייתי מסטול"** (ש' 34 ו-42).

חרף דברים אלו, בעדותו בבית משפט, מסר עדות חד משמעית ולפיה המתלוננת נפלה מהמדרגות. כשעומת עם כך שלכאורה כיום זוכר ומוסר פרטים רבים מאלו שמסר במשטרה, ענה כי במעמד העדות זוכר יותר טוב שכן אז היה בלחץ בגלל האלכוהול. כשמעממים אותו עם כך שחקירתו במשטרה הייתה לאחר שלושה ימים, השמיט את עניין האלכוהול וענה: **"כנראה בגלל הלחץ עם החוקרים"**. ניר העיד בבית המשפט שיצא ראשון מהבית יחד עם המתלוננת ויוחאי (עמ' 27 ש' 4), וזאת בניגוד לדברים שמסר בעדותו במשטרה לפיהם היה מאחורי מיכאל דבר שמנע ממנו להבחין בנעשה (ת/8 ש' 31). בעוד שבמשטרה כאמור מסר שהיה **"שיכור חבל על הזמן"**. בעדותו ציין כי היה: **"חצי קלאץ', הייתי מסטול אבל לא מסטול שאני לא יודע מה אני עושה ולאן אני הולך"**.

הסתירות שהתגלו בעדותו של העד הנ"ל לא היו רק ביחס לדברים שמסר במשטרה אלא גם ביחס לדברים שמסרו עדי הגנה אחרים. כך זה סתר את דברי מיכאל במשטרה לפיהם הפריד בין אילונה וטניה ליוחאי: **"איך הוא היה יכול להפריד אם הם היו בבית"**. ניר מוסר שהבחין בכל האירוע אולם כשמעממים אותו עם דברי הנאשם בבית המשפט עונה כי לא ראה זאת ורק בהתחלה (עמ' 28 ש' 1). גם לעד זה תלונות על כך שדברים שמסר במשטרה לא נרשמו, בכלל זאת השריטות שהבחין בפניו של יוחאי, שלא בא זכרם בת/8, ולדבריו: **"הרבה דברים שאמרתי לא נכתבו..."**

הוא כנראה סילף מהדברים... חתמתי בסוף אבל לא קראתי". כשהטיחו בעד זה את גרסתו של הנאשם בבית המשפט לפיה כלל לא נגע במתלוננת, ענה: **"לא הגיוני, אם בן אדם תופס אותך איך אתה יכול להזיז אותך אם לא בעצמך".** עד זה סתר את גרסתו של הנאשם לפיה לא אמר דבר למתלוננת לאחר שנפלה ולשיטתו: **"אולי הייתה קללה אבל הלכנו משם".**

אותה תהיה בדבר נטישת המקום בחטף חלה גם בעניינו של ניר, אשר עזב יחד עם הנאשם את המקום מיד לאחר שהמתלוננת נפלה, מבלי להושיט עזרה. לדבריו: **"לא שמענו צעקות שצריך להישאר. אמרנו בן אדם נופל, הוא יקום... הצעקות שלה היו 'איי, אח', לא משהו שאתה חוזר אחורה".** תיאור זה של העד והסברו לפשר עזיבתו את המקום, אינו עומד בקנה אחד עם הפציעה הקשה של המתלוננת. אין לקבלם ומתיישבים עם הרושם השלילי שמכלול עדותו הותירה בבית המשפט.

תמונה דומה עולה גם בעניינו של מיכאל. יוער כי מדובר בחברו הטוב של הנאשם ואף מעסיקו בחודש שקדם למתואר בכתב האישום. עצם החברות בין השניים היא לכשעצמה אין בה כדי להטיל דופי מובנה בדבריו, שכן באותה המידה אין גם מחלוקת שאילונה חברה טובה של המתלוננת. ודוק, גרסתו של מיכאל כפי שפורט עד עתה עומדת בסתירה לדברים רבים שמסר הנאשם וכך גם ניר. עדותו הייתה מוטה באופן בולט לטובת הנאשם ומנגד, נועדה להשחיר את פניה של המתלוננת. הדברים אמורים בין היתר לדבריו בפתח עדותו לפיהם הצליח להיכנס לפייסבוק שלה ולראות אותה מסתובבת גם באשדוד וגם באילת, תוך שמכוון בעקיפין שמצבה אינו קשה כפי שזו טוענת. (הגם שלא ברור מה רבותה שזו הצליחה חרף הפציעה לשקם עצמה).

בעוד שבעימות מול אילונה, (ת/11) הציג מצג לפיו היה צורך לחצוץ בין אילונה וטניה לבין יוחאי מתוך חשש שיוחאי יעשה טעות, הרי שבעדותו בבית המשפט הציג מצב לפיו אילונה הפריד מתוך כך ש: **"התחילה לקום עליו".** העד התבקש לפרט אילו טלפונים שייכים לו ואילו לולריה, וענה תשובה עמומה לפיה: **"כל הטלפונים שלי, אני משלם עליהם. הכל שלי".**

מיכאל מאשר שולריה הסתמסה עם אילונה וביקשה ממנה שתבדוק אם הטלפון שלה בבית. המדובר בנתון חשוב שכן גם אם זה לא מאשר שהטלפון שלו הוא זה שנשכח, יש בו כדי לאמת את עצם שכחת הטלפון בביתה של טטיאנה ובעקיפין לאשש את אמיתות תוכן המסרונים כפי שהוצגו על די אילונה. לדבריו, לא התעניין במסרונים אלא רק נסע לקחת את הטלפון מהבית.

מיכאל העיד לראשונה בבית המשפט שלא זו בלבד שטטיאנה אמרה לו שיגיד ליוחאי שהכל בסדר, אלא זו אף אמרה: **"אם ישאלו אותך מי זה יוחאי תגיד שאתה לא מכיר אותו"** היינו הדיחה אותו לשבש מהלכי חקירה. לא למיותר לציין שדברים אלו לא נשמעו מפיו של הנאשם עצמו, עת פירט דברים ששמע מהמתלוננת.

מיכאל ביקש להציג את עצמו מחד כחברה הטוב של טטיאנה, עד כי: **"יש לי קשר מטניה יותר מסתם לשבת".** אם **היא נתנה לי את המפתחות של הבית שלה אני מכיר אותה טוב".** מה שלא מנע ממנו בה בעת להשחיר את פניה

ללא כל קשר לתיאור העובדתי הרלוונטי או לשאלות שנשאל: "הם סיכמו ביניהם שהוא יעזור לה, כי יש לה כונס נכסים, אם אתה תדע איזה כונס נכסים יש לה, היא עושה עבודות שירות היום, הן בחורות שמחפשות את זה".

מעבר למגמת השחרת פניהן של המתלוננת ואילונה, פרט זה לפיו הנאשם וטטיאנה סיכמו ביניהן שהוא יעזור לה עלה לראשונה בבית המשפט ולא מוזכר על ידי העד או על ידי הנאשם. אפילו בית משפט יקבל דברים אלו, (ויש להטיל בכך ספק רב), מדוע הנאשם יעזור למתלוננת בחובותיה אם היא זו שתקפה אותו וזה אך ניסה להתחמק מתקיפה זו.

העד ביקש ללמד את בית משפט שלא שיתף את ולריה על כך ששללו לו את הרישיון לאחר שעזב את המקום כשהוא תחת השפעת אלכוהול, דבר שעומד בסתירה מוחלטת למסרונים מהם עולה כי כבר באותו מעמד ולריה הטיחה במתלוננת שבגללה שללו לחבר שלה משה את הרישיון.

מיכאל מציין תחילה כי ניר ראה רק את החלק שלו והיה קצת יותר רחוק ואם הוא היה מסתובב היה יכול לראות. מאידך, כשמציגים לו את דברי הנאשם לפיהם טניה נפלה על ניר, מציין בניגוד לתיאור הקודם אותו שמסר כי: "יש מצב שזה קרה... הוא היה במדרגות במעבר זה הגיוני." התיאור אותו מוסר מיכאל לא עולה בקנה אחד עם התיאור אותו מסר הנאשם לפיו נשרט בגדר. כך גם זה אומר שלא ראה את הדברים שניר מסר לפיהם, על מנת להשתחרר מן המתלוננת הנאשם הזיז לה את הידיים (עמ' 34 עד 39). כך גם עדותו עמדה בסתירה לדברים שניר מסר בחקירתו. העד טוען שמעולם לא ראה את ההתכתבויות אותם הציגה אילונה וכך גם לא היה לו הסבר מדוע בהתכתבויות שכאלה יצוין שהטלפון שלו נשכח אצל טניה.

כפי שניתן ללמוד מפירוט הסתירות הרבות בין עדי ההגנה השונים, ישנו קושי ממשי לתת אמון בגרסת הנאשם או בגרסת ההגנה בכללותה ובית משפט מוצא לדחות אותה ולקבוע כי התרחשות הדברים הינה כפי שהדבר מצא ביטוי בעדותה של המתלוננת ואילונה.

להשלמת הכרעת דין זו אציין כי כאמור למתלוננת נגרמו חבלות חמורות בכלל זאת שבר באגן ופריקה של ירך שמאל. לא הוצגה לבית משפט כל חוות דעת רפואית ממנה ניתן ללמוד האם אותו שבר נגרם כתוצאה ממכה ישירה של הנאשם בגופה של המתלוננת, היינו כתוצאה מאחת מבין שתי הבעיטות או כתוצאה מהטחת גופה על הרצפה לאחר שנפלה. בין כך ובין כך, בשים לב לכך שהנאשם גם דחף את המתלוננת וגם בעט בה, זה נושא באחריות פלילית למיוחס לו הן מבחינת "סובב ומסובב" והן בשים לב להלכת הצפיות שכן אדם אשר דוחף מתלונן לעבר רצפה מן המדרגות צריך לצפות בין יתר התוצאות האפשריות חבלה בדמות שבר ואף תוצאות חמורות יותר והיו דברים מעולם.

מכל המקובץ לעיל, הנני להרשיע את הנאשם במיוחס לו בכתב האישום.

ניתנה והודעה היום כ"ח תמוז תשע"ה, 15/07/2015 במעמד הנוכחים.

דניאל בן טולילה , שופט

החלטה

שב"ס מתבקש להשאיר את הנאשם בהיכל המשפט על מנת שהטיעונים לעונש ייערכו עוד היום בשעה 14:00.

הצדדים ייערכו בהתאם.

ניתנה והודעה היום כ"ח תמוז תשע"ה, 15/07/2015 במעמד הנוכחים.

דניאל בן טולילה , שופט

[פרוטוקול הושמט]

החלטה

נדחה למתן גזר דין ליום 30.07.15.

גזר הדין יימסר על ידי כב' השופט ברסלר-גונן.

הנאשם יובא לדיון באמצעות שב"ס.

ניתנה והודעה היום כ"ח תמוז תשע"ה, 15/07/2015 במעמד הנוכחים.

דניאל בן טולילה , שופט